

॥ १८ ॥ अभविष्यत्तु भविष्यतीत्यर्थे व्यत्ययेन लङ् ॥ १९ ॥ अधमेति छेदः ॥ २० ॥ २१ ॥ संभ्रमं भयं आगतैवास्मिन्तु त्वद्वशेऽस्यास्मीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ महावनं महानालयः गृहिणी गृहमुच्यते इत्युक्तेर्गृहिणी वनं

गांडीवमुक्तांश्रमहाशरौ घानपतंगसंघानिव शीघ्रवेगान् ॥ यदा द्रष्टास्यर्जुनं वीर्यशालिनं तदा स्वबुद्धिं प्रतिनिदितासि ॥ १८ ॥ सशंखघोषः सतलत्रघोषो गां
डीवधन्वामुद्गुरुद्वहंश्च ॥ यदा शरानर्पयिता तवोरसितदामनस्ते किमिवाभविष्यत् ॥ १९ ॥ गदाहस्तं भीममभिद्रवंतं माद्रीपुत्रौ संपतंतौ दिशश्च ॥ अमर्षजं क्रो
धविष्वमंतौ हृस्वाचिरंतापमुपैष्यसेधम ॥ २० ॥ यथावाहं नातिचरे कथंचित्यतीन्महाहन्मनसापि जातु ॥ तेनाद्यसत्येन वशीकृतं त्वां द्रष्टास्मि पार्थैः परिकृष्य
माणं ॥ २१ ॥ न संभ्रमं गंतुमहं हि शक्येत्यनृशंसेन विरुध्यमाणा ॥ समागताहं हिकुरु प्रवीरैः पुनर्वनं काम्यकमागतास्मि ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच सा
ताननुप्रेक्ष्य विशालनेत्राजिघृक्षमाणा नवभर्त्सयंती ॥ प्रोवाच मामासृशतेति भीता धौम्यप्रचुक्रोश पुरोहितं सा ॥ २३ ॥ जग्राहतामुत्तरवस्त्रदेशे जयद्रथ
स्तंसमवाक्षिपत्सा ॥ तया समाक्षिप्ततनुः सपापः पपात शाखी वनिकृत्तमूलः ॥ २४ ॥ प्रगृह्यमाणा तु महाजवेन मुद्गुर्विनिःश्वस्य च राजपुत्री ॥ सारुष्यमाणा रथ
मारुरो ह धौम्यस्य पादावभिवाद्य कृष्णा ॥ २५ ॥ धौम्य उवाच नेयं शक्या त्वयानेतुमविजित्यमहारथान् ॥ धर्मक्षत्रस्य पौराणमवेक्षस्व जयद्रथ ॥ २६ ॥
क्षुद्रं कृत्वा फलं पापं त्वं प्राप्स्यसि न संशयः ॥ आसाद्य पाण्डवान् वीरान् धर्मराजपुरोगमान् ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा क्रियमाणां ताराजपुत्री यशस्वि
नी ॥ अन्वगच्छ तदा धौम्यः पदातिगणमध्यगः ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणे अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो दिशः संप्रवित्त्य पार्था मृगान्वराहान्महिषांश्च हत्वा ॥ धनुर्धराः श्रेष्ठतमाः पृथिव्यां पृथक्करंतः सहिताव
भूवुः ॥ १ ॥ ततो मृगव्यालगणानुकीर्णं महावनं तद्विहगोपघुष्टं ॥ भ्रातृश्रतानभ्यवदद्युधिष्ठिरः श्रुत्वा गिरो व्याहरतां मृगाणां ॥ २ ॥ आदित्यदीप्तां दिशमभ्यु
पेत्य मृगाद्विजाः क्रूरमिमेव दंति ॥ आयासमुग्रं प्रतिवेदयंतो महावनं शत्रुभिर्बाध्यमानं ॥ ३ ॥ क्षिप्रं निवर्तध्वमलं मृगैर्नो हि मे दूयति दत्तये च ॥ बुद्धिं समा
च्छाद्य च मे समन्युरुद्धूयते प्राणपतिः शरीरे ॥ ४ ॥

नृपुंसकं नीरे निवासा लयकानने इति मेदिनी महाधनमिति पाठे महच्छतद्वनं चेति स्त्रीरूपमेव धनं ॥ ३ ॥ समाच्छाद्यमोहयित्वा समन्युः दैन्यसहितः प्राणानां आध्यात्मिकानां भिद्रियाणां पतिर्मुख्यः प्राणः ॥ ४ ॥